

Nr 253.

Av herrar **Wagnsson** och **Vennerström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående tillfällig förstärkning av tandläkarinstitutets personal.

Tandläkarinstitutets lärarråd har på grunder, som anföras i Kungl. Maj:ts proposition nr 193, hemställt om ett extra anslag på 78,000 kronor till tillfällig förstärkning av tandläkarinstitutets personal. Kungl. Maj:t har utan att angiva några andra skäl än dem statskontoret i sitt yttrande över berörda framställning angivit endast förordat ett anslag på 40,000 kronor. Sänkningen av anslaget beror dels därpå att löneställningen för de tre ordinarie lärarna vid institutet föreslagits till B. 28 i stället för av lärarrådet förordade B. 30, dels ock i första hand därpå att en så stor personalökning som den begärda icke ansetts nödvändig. Vilka skäl som kunna anföras för detta påstående svävar man också efter studiet av den kungl. prop. i okunnighet om. Om en så betydande nedsättning av det begärda beloppet bör ifrågakomma, hade bärande motiv härför bort anföras.

Tandläkarinstitutet skiljer sig från de flesta undervisningsanstalter i vårt land därigenom att de studerande där i allt väsentligt själva få bära kostnaderna för sin utbildning. Enligt under hand inhämtade uppgifter får en studerande vid tandläkarinstitutet under den till 3—3½ år långa utbildningstiden i avgifter erlägga 1400—1600 kronor. Till jämförelse må nämnas, att studerande vid veterinärhögskolan under ungefärligen samma studietid i avgifter erlägga omkring 115 kronor. Studerande vid karolinska institutet få under den till i genomsnitt 10 år beräknade studietiden erlägga sammanlagt omkring 600 kronor för obligatoriska kurser. Då alltså de studerande vid tandläkarinstitutet i fråga om avgifter ställas i ett ogynnsammare läge än övriga vid högskolorna studerande, borde det kunna anses rimligt, att dessa studerande erhålla en fullt tillfredsställande handledning vid sina studier. Detta krav kan anses så mycket mera befogat, eftersom undervisningen i väsentlig utsträckning består i behandling av sjuka människor, och ett noggrant övervakande av elevernas patientbehandling är av behovet påkallat. Statsmakterna kunna därför sägas vara skyldiga tillse att lärare äro anställda i tillräcklig utsträckning.

Nu utgående anslag (ordinarie och extra) till lärarkrafter utgöra enligt statsliggaren 107,000 kronor. Lärarnas antal är bestämt med hänsyn till ett elevantal av 220. Ökas antalet elever till 370, borde enligt statskontorets rent matematiska betraktelsesätt på detta anslagskrav en ökning av anslaget med

73,000 kronor vara motiverad. Emellertid synas vid bestämmandet av anslag av denna karaktär statsmakterna böra visa hänsyn till den sakkunniga myndigheten och endast i den mån dess beräkningar uppvisats oriktiga eller vila på oriktiga förutsättningar vidtagna ändringar i förslagen.

Beträffande den av statskontoret föreslagna lönesättningen för de anställda lärarna kan denna på av statskontoret anförda skäl anses riktig.

Med stöd av det anförda och under hänvisning till vad tandläkarinstitutets lärarråd yttrat, hemställes,

att riksdagen, med bifall till Kungl. Maj:ts prop. nr 193 i övrigt, måtte besluta till en tillfällig förstärkning av tandläkarinstitutets personal för budgetåret 1931—32 anvisa ett extra förslagsanslag av 75,600 kronor.

Stockholm den 11 april 1931.

Ruben Wagnsson.

Ivar Vennerström.